

Frank Aaen (EL):

Først til hr. Kristian Thulesen Dahls spørgsmål om, hvorfor vi ikke stemmer for Dansk Folkepartis ændringsforslag om kompensation. Dertil vil jeg bare kort sige, at vi stemmer ikke for en lov, der forbyder strejke for sygeplejerskerne for 20 mio. judaspenge. Det er ikke Enhedslistens politik.

Så omkring selve loven. Vi fik i går regeringens ord for, at alle livsvigtige, uopsættelige eller påkrævede operationer eller undersøgelser for at undgå helbreds- eller førlighedstruende følger bliver gennemført. Der er ikke nogen alvorlig situation på sundhedsområdet.

I går fik vi fra alle partier, der nu griber ind i strejkeretten, at vide, at det var nødvendigt på grund af en alvorlig situation. Vi fik også nogle til at give tilsagn om, at vi skulle have dokumentation for, at situationen var alvorlig. Den dokumentation har vi ikke fået. Vi har fået det modsatte. Vi har fået en bekræftelse af, at situationen ikke er alvorlig.

Det er ikke det samme, som at der ikke er problemer med folk på ventelister. Det bekymrer os meget. Men må jeg til det sige, at ventelisterne startede altså ikke for en uge siden, ventelisterne har vi haft i årevis, og den bekymring over ventelisterne, der nu lægges for dagen, kommer jo fra de partier, som for få måneder siden vedtog en finanslov uden at give en eneste ekstra krone til sundhedsvæsenet. Den kommer fra de partier, som sidste sommer på tvang kommuner og amter så stram en aftale om deres økonomi, at der ikke er råd til en ordentlig udvikling af sundhedsvæsenet, og derfor har vi stadig væk ikke fået bugt med ventelisterne.

Det er et hykleri uden sidestykke, der præsteres, når man siger: Nu knægtter man strejkeretten af hensyn til ventelisterne. Så skulle man have taget fat i problemet på en anden måde for lang tid siden.

Selvfolgelig bliver ventelisterne længere, når der er konflikt, men hvem har ansvaret for, at konflikten ikke kunne finde en løsning? Er det sygeplejerskerne? Javel, det vil man sige; de stemte nej. Men hvad så med arbejdsgiverne? Det er sølle 42,5 mio. kr. – 42,5 mio. kr., det er én promille af amternes budget – som gør, at man har sagt nej til sygeplejerskerne. Man kunne have løst konflikten for 8 dage siden ved bare at have lagt 42,5 mio. kr. på bordet.

Oven i købet fik vi i går oplyst, at sygeplejerskerne havde fundet, hvor på amternes

sundhedsbudgetter de penge faktisk lå. Det var bare et spørgsmål om at tage pengene fra en kasse, hvor de lå i forvejen, og så lægge dem over til at opfylde de helt berettigede krav, sygeplejerskerne havde rejst i forhandlingerne. Det ville man ikke, så derfor må man da sige, at det i høj grad er arbejdsgivernes ansvar, at vi har fået en konflikt, der ikke kunne finde en løsning.

Dernæst ligger ansvaret her i Folketinget, nemlig hos regeringen og hos de partier, der støtter regeringens lovindgreb, præcis fordi arbejdsgiverne fra første dag vidste, at man ikke behøvede at rokke sig en millimeter, for Folketinget skulle nok gribe ind til fordel for arbejdsgiverne vendt mod sygeplejerskerne. Det er det andet sted, hvor ansvaret ligger, men det er altså sygeplejerskerne, der må undgælde. Det er dem, der bliver vedtaget en lov om, som fratager dem deres selvfølgeligelige ret til at konflikte for deres løn- og arbejdsvilkår.

Og hvad så, når vi snakker om ventelister? Hvad er så konsekvensen af det, man nu gør? Betyder det så kortere ventelister? Nej, det gør det ikke, for alle og enhver ved, at der nu bliver uro på området. Alle og enhver ved, at når man oven i lave lønninger også giver det signal til sygeplejerskerne, at i øvrigt kan I heller ikke få lov til selv at bestemme over jeres løn- og arbejdsvilkår, det ordner vi herinde i Folketinget, så får vi selvfølgelig skabt en meget dårlig udvikling i vores sundhedsvæsen, der bliver skabt en dårlig stemning, der er skabt mistillid mellem parterne. Der er i det hele taget sat en udvikling i gang, som efter stor sandsynlighed betyder et ringere sundhedsvæsen i fremtiden, end vi ellers ville have fået.

Det er en beklagelig udvikling, men det er fakta, og derfor er det formentlig sådan, at det, man i dag vil gennemføre med henvisning til, at man ikke vil have længere ventelister, på lang sigt fører både til længere ventelister og til et dårligere sundhedssystem.

Det bør man forholde sig til. Vi prøvede under udvalgsarbejdet og under debatten i går at få regeringen til at forholde sig til, at man lægger gift for en udvikling, som man ellers siger man lægger meget stor vægt på skal bevæge sig rask fremad til gavn for befolkningen. Her er det altså underordnet, selv om alle og enhver selvfølgelig ved, at det er til skade for den samlede udvikling.

Derudover er det til stor skade for hele forhandlingssystemet inden for den offentlige sek-